

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ ΓΗΠΕΔΟΝ

Ἡ μόνη συνείδησις, τὴν ὁποίαν ἔχει, πλέον, τὸ Κέντρον, εἶναι ἡ συνείδησις τῆς χρεωκοπίας του. Καὶ πᾶσαι ἀπὸ τὸν πανικὸν τῆς ἀποκαλύψεως τῆς. Καὶ εἶται ἐξηγεί-ται ἡ δραστηριότης του. Μὲ φράσεις ἐπενδύει ὁ ἀρχηγὸς του τὴν ἀπόγνωσιν. Ἀνοίγει τὴν κοσμεῖαν τὸν ἀφορι-σμὸν. Συντηρεῖ εἰς τὸ κοινοτικὸν ψυγαστὸν ὅλα τὰ καταγέ-λαστα εὐρήματα τῆς ἐσωτερικῆς ἀναστατώσεως. Αἱ δονκι-χωτικαὶ ἐξομολογήσεις ἀποτελοῦν, ἀτυχῶς, τὸ ἀθεράπευτον πάθος του. Καὶ ἀπὸ αὐτῶν τὴν θλιβεράν δόξαν οἰστρολα-τούμενος, ἀγωνίζεται διὰ νὰ παρασπῇ εἰς τὴν τεχνικὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν του παραστάσις ὑπάρχει. Ἐνῶ εἶναι παγκοσμίως γνωστὸν, ὅτι αὐτὴ ἔχει πρὸ πολ-λοῦ πολιτικὰ ὑποκίνησις ὑπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα πλῆγματα τῶν ἰδικῶν του ἀπορροσῶν. Ὡς ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα ἐναντίον τῆς ἐνέργειαν δὲ ἀνένδοτον ἀγῶν. Αὐτοῦ αἱ ὁδοιπορικαὶ οὐδὲν πλέον συγκινῶν.

Ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἔχει, βέβαια, κομικὴν πιστεύσει. ὅτι οὔρε ὅτισιν τὸν καίτοι ἄχρηστον κομικὸν πτόμα. Δὲν ἔχει ἀκόμη ἀρχίσει νὰ συνειδητοποιῇ τὴν πραγματικὴν δι-αίτην τοῦ ἐκτελεστικοῦ, ὅπως φαίνεται, ὅτι συμβαίνει με-τὰ τὸν ἐκτελεστικὸν τὸν ἐπιφυλάττει κ. Σοφοκλῆν Βενιζέλον. Ἀκόμη ἀρνείται νὰ ἰδῇ εὐθεῶς καὶ χωρὶς παρανοίας τὴν κατάστασιν. Εἶναι χρονία ἡ ἀδυναμία του νὰ χάσῃ τὴν θέαν τοῦ δόσαντος, χάριν τῆς θέας τοῦ δένδρου. Καὶ εἶναι ἀκόμη ἰσοδυναμία ἐξουθενωτικὴ ἡ ἀδυναμία του νὰ αὐτοεμφανί-ζεται καὶ νὰ αὐτοσυγκρατῇται εἰς τὴν ἡδυπατὴ δέσμευσιν τῶν ψευδαισθήσεων καὶ τῆς ὁρατολογίας. Ὅα ἔδωκε, ὅμως,

στιγμὴ — καί, καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, συντόμως — κατὰ τὴν ὁποίαν ἴσως ἀντιληφθῇ πόσον αἱ ὁδοιπορικαὶ του αὐταί, αἱ ὁποῖαι ἐκπορεύονται ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἀνικανοποίητον λαχτάραν τοῦ πηδάλιου, ἔχουν συγγράφει τὸ χρονικὸν κά-ποιος παταγώδους ἀποτυχίας. Καὶ κάποιος φάσεως καθόλου κολακευτικῆς διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὰς ἐπιδόσεις τοῦ λε-γομένου Κέντρου.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ κ. Παπανδρέου, εἰς τὴν παγίαν κα-τάστασιν τῆς ἀφαιρέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν μένει καθηλωμέ-νος, ὑπογράφει τοὺς... ὅρους του. Καθορίζει πᾶς πρῆπει νὰ γίνωνται αἱ ἐκλογαί, διὰ νὰ στέρξῃ εἰς αὐτάς. Προχωρεῖ εἰς προδιαγραφὰς τῆς ψήφου τοῦ Στρατοῦ καὶ τὸν ΤΕΑ κατὰ τὴν ἀναμέτρυσιν, τὴν ὁποίαν μόνος σχεδιάζει. Ἐτοι-μάζει νοερὰς τὰ Κανονιστὰ του δίκρανα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἐν-νοεῖ νὰ περάσῃ ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία, διὰ τὴν δι-καίωσιν τῆς μυθιστορηματικῆς τοῦ ἱκανότητος. Καὶ ἐνῶ ἐξ-αγγέλλει τὴν συνέχισιν τῆς πορείας πρὸς τὸν Λαόν — ἀπὸ πολλοῦ πλῆσιον μας, μάλιστα, ἀπὸ τὴν Αἰτωλοκαρνανίαν, ἡ ὁποία προεβλεπτοῦν τὴν ματαίαν τελευτηρίαν — κομ-πάζει προκαταβολικῶς, ὅτι θὰ ἀναγκασθῇ τὴν Κυβέρνησιν εἰς συζήτησιν ὅλων τῶν ἐλεγοντων ζητημάτων. Καὶ δι' αὐτὸ διαθετὴν ἑτοιμοπαροδοῦς λύσεις! Ἄς καυχῶν, φυσικὰ, ὁ Λαός. Καὶ ἂς ἀπλοῦται ὁδὸν καὶ εὐρύτερον ὁ κοινὸς περιγέλως.

Ἐνδεφέρνη ποτὲ δι' αὐτά, διὰ τὸν καυχασμὸν καὶ τὸν περιγέλω, ὁ ἀρχηγὸς τῶν «ἀνενδόντων»; Ἐφρόντισε ποτὲ

νὰ σφυγμομετρήσῃ τὴν Κοινὴν Γνώμην; Νὰ πλησιάσῃ τὴν σκέψιν τοῦ Λαοῦ; Νὰ εὐθυγραμμισθῇ πρὸς τὴν θέλησιν του; Νὰ στηθοσκοπήσῃ τὴν πραγματικότητα; Οὐδέποτε. Μόνον δι' ἑτοιμοπαροδοῦς «λύσεις» μεριμνᾷ. Λύσεις, ὅμως, ποὺ μένουσιν εἰς τὰ νύκτα. Ἡ τὸ πολὺ — πολλὴ εἰς τὰ χαρτιά. Λύσεις, ποὺ προσρίζονται νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀναγέ-βαθρα διὰ τὴν ἐκφώνησιν νέων δημοκρατικῶν λόγων. Λύσεις, ποὺ ἔχουν τὴν ὑστεροβουλίαν παγίδων διὰ τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀπεγνωσμένους ἀνασχεάσεως τῆς διαρροῆς τῶν εὐφυστέρων. Αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν, ὅτι ἐμνοῖν εἰς κόμμα με πρὶ-γραμμά ἀντίθετον πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ, δὲν λέγεται πίστις, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἀπιστίαν εἰς δόρατος. Ἐθνοῦς. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἀπιστίαν εἶναι, βεβαίως, ἀνίκαναι οἱ Ἕλληνες.

Θὰ συνεχίσῃ, λοιπὸν, ἀκάθεκτος ὁ κ. Παπανδρέου με-τὸ ἀνεπιτυχὸς πολυσήμαντον ὕψος τοῦ ἐπισκευαστοῦ κατα-στάσεως; Δὲν ἔχομεν ἀμφιβολίαν, ὅτι θὰ μείνῃ εἰς τὴν γραμμὴν του, ἔστω καὶ μόνος. Διότι δὲν δύναται νὰ πρὸξῃ τίποτε ἄλλο. Διότι ἀνεπίστευτος ὅλας τὰς γεφυράς. Διότι ἐκλείσκει ὅλας τὰς θύρας. Διότι οὐδενὸς ἐρείσῃ εἰς τὴν ἰα-νιδίαν δὲν τὸν πάθος διὰ τὴν Ἐξουσίαν.

Πέραν, ὅμως, αὐτῆς τῆς προσωπικῆς φθορᾶς, ἡ ὁποία ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω πέραν αὐτοῦ τοῦ προσωπικ-οῦ μαρτυρίου τοῦ συγχρόνου πολιτικοῦ Ταντάλου; Πέραν τῶν ἀφορισμῶν καὶ τῶν μελλοδραματικῶν προγραμμά-των τῆς ὁργῆς, ἡ πραγματικότης ὁρβούται μία καὶ ἀδιαι-ρετος. Ὁρβούται σταθερὰ καὶ ἀσείστως, αὐστηρὰ καὶ διου-

γῆς ὡς κρύσταλλον. Εἶναι ἡ ἀξίωσις τοῦ Λαοῦ, ὅπως αἱ ἡγέται σέβονται τὴν νομισμένην του ὅπως εὐλαβοῦν-ται τὸν πόνον του ὅπως ἀποκαλύπτονται εἰς τὴν ἐν-τόλῃν του. Ἰδιαίτερος, ὁ Λαὸς αὐτός, μετὰ τὴν σπανίαν ἀδυσκέρειαν, ἐπιθυμεῖ τὸν ἐλεγχον. Καὶ γνωρίζει, ὅτι ἡ κριτικὴ εὐρίσκειται εἰς τὴν θέσιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Ἀλλὰ θέλει κριτικὴν, θέλει ἐλεγχον χαρὶν τῆς δημοκρατίας. Ὅχι πρὸς φέλος τῆς ἀνατροπῆς. Ἀπο-κρούει μετὰ ἀγανάκτησιν τὴν ἀρνήσιν διὰ τὴν ἀρνήσιν. Ἀντι-στρατεύεται τὴν παραπονοίαν. Καὶ ἀξιοῖ νὰ τὸν δίδουν με-ἀκρίβειαν, προσοχὴν καὶ σαφήνειαν, τὴν εἰκόνα. Αὐτὸ ση-μαίνει, ἐν ὑστάτι ἀναλύσει, κοινοβουλευτισμὸς. Ὅταν αὐτὸ δὲν τηρεῖται, τότε ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἐξελλίσσεται εἰς ποδοσφαίρικον γήπεδον. Καὶ ἐκεῖ, δὲν συγκεντρῶνται, βέβαια, ὁ Λαὸς διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὸν ἑθνικὸν του οἶκον. Συγκεντρῶται διὰ νὰ διασκεδάσῃ. Εἶναι κοινὸν μουσικόν, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου ἀρέσκειται νὰ διασκεδάσῃ μετὰ πάν-τα. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ κοινοτικὸν τὸν μνημοσύνην, διὰ ὅποια, κάθε φοράν, προσπαθεῖ νὰ ἐμφανίσῃ ὅς ὅρους δι' ἐκλογί-κην ἀναμέτρυσιν καὶ ὅς ὅς τῃς ἐκλογίαις δι' ἐπιβολὴν λύσεων ἐπὶ ἐλεγοντων ζητημάτων.

Ἄς μᾶς συγχωρήσῃ, τώρα, τὴν διακοπὴν τῆς ψυχι-κῆς εὐφορίας του καὶ τῆς πνευματικῆς αὐταρκείας. Ἐν-τελὼς διάφορος εἶναι ἡ γνώμη τοῦ Λαοῦ. Καὶ δὲν πταίει ὁ κ. Καραμανλῆς, ἐν αὐτὸ δὲν κατορθώσῃ νὰ τὸ ἀντιληφθῇ ὁ κ. Παπανδρέου.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΝΕΚΟΙΝΩΣΕ ΧΘΕΣ

Δὲν ὑφίσταται καμμία δυνατότης διὰ τοῦ ἡ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν ἐξετέθη τιμὴς καὶ εἰλικρινῶς ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση. Δὲν ἡμπο-ρεῖ νὰ τεθῇ ἐν κινδύνῳ ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖται τὸ μέλλον τῆς χώρας. Καλοῦνται νὰ ἐπαναλάβουν τὰς ἐργασίας τῶν

Ἡ ΟΛΜΕ καὶ ἡ ΔΟΕ ἐμμένουν εἰς τὴν ἀπεργίαν

ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 2.— Ἡ Κυβέρ-σις ἐκέλευσε σήμερον τοὺς ἀπε-ργαζομένους διὰ νὰ ἐπανα-λάβουν τὰς ἐργασίας, τὰν καὶ τοὺς προτρέπει νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ὅτι κερδίσουν, τοῖσι, συμμο-φούμενοι πρὸς αὐτήν, τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν περισσοτέρων παρὰ καθ' ὁλοκλήρην ἑλπίαν. Παρὰ ταῦτα, αἱ ἐκδοθεῖσαι ση-μερον ἀνακοινώσεις, τῶσιν τῆς ΟΛΜΕ, δὲσιν καὶ τῆς ΔΟΕ, οὐδὲν ἄλλο διευκρινίζουσιν, ὅτι τῆς κυβερνητικῆς ἐκκλήσεως καὶ προ-στίθεται, ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν ἐκπα-ιδευτικῶν συνεχίζεται με ἀμείωτον ἐντασιν καὶ διὰ τὰς συνεχοῦς με-χρὶ τῆς πλήρους νίκης.

Ἡ κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις ἔ-χει οὗτο:

«Διὰ τὸν κατατεθέντος προϋ-πολογισμοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἐξέθε-σεν εἰλικρινῶς καὶ τιμῶς τὴν οἰ-κονομικὴν κατάστασιν τῆς χῶ-ρας. Παρὰ τὴν συμπαθεῖαν τὴν πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλή-λους, ἐβλήσεν σαφὲς καὶ ἐν πλη-ρῇ συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς εὐδ-υνίας, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος, δὲν εἶναι δυνατόν, πέραν τῶν γενο-μένων προσπαθῶν παραχωρήσε-ων, νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀδύνατον τῶν ἀποδοχῶν τῶν. Ἐκ τοῦ κα-νόνο αὐτοῦ οὐδεμία ἐξαιρέσις ἐ-πετρέπεται. Ἀλλὰ καὶ οὐδεμία προνομικὴ μεταχείρισις εἶναι δυνατὴ. Τοῦτο ἐξηγήθη ἐγκαίρως καὶ σαφῶς εἰς τοὺς ἐκπαιδευτι-κοὺς, ὁποῖοι, παρὰ ταῦτα, κατήλθον εἰς ἀπεργίαν, ἐπὶ ἡ-μῇ τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ σημει-ώσῃ τὴν ἱεράτην μεταχείρισιν, τῆς ὁποίας τυγχάνουν ἀπὸ ἀπο-

μᾶ τῶν συνδικαλιστικῶν πνεύμα-των τὴν φωνὴν τοῦ ἐθνικοῦ συμ-φέροντος. Ὅτι κερδίσουν, συμ-μορφούμενοι πρὸς αὐτήν, περισ-σότερα παρὰ καθ' ὁλοκλήρην ἑλπίαν.

ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Βουλὴν καὶ τοὺς ἀρχηγούς των κομμάτων ἀπεστάλην χθὲς τὸ κα-τωτέρω τηλεγράφημα:

«Οἱ κομμοὶ ὁργανώσεως Πα-τρῶν, Κρήτης, μαργαρίτων, με-τῶν — ἀρτί, ἐλαχιστοῦ, ἐργα-ζομένων οἰκοδόμων διαμαρτυρ-οῦνται ἐναντὶ ἀιτημάτων ἐκπαιδευ-τικῶν. Ὑποχρεώσεως Κυβερνήσεως εἶναι, ὅπως τάχιστα ἐπιλύσῃ φέγοντα οἰκονομικὰ καὶ διαφο-ρα ἐκπαιδευτικῆς φύσεως ζητή-ματα. Μαθητῶς νεολαία δη-γεῖται εἰς καταστροφὴν. Ἐπιλη-φθῆτε πρὶν εἶναι ἀργά».

ΟΠΩΣ ΠΕΙΘΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΠΙ ΘΥΡΑΙΣ ΤΡΟΧΟΠΕΔΗ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΕΝΔΟΤΟΝ

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΙΑΣΠΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 2.— Ὅλα τὰ φα-ινόμενα πείθουν, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Ἐνώσεως Κέντρου καὶ ὁ κα-τακερματισμὸς τῆς εὐρισκόμε-ναι ἐπὶ θύραις. Αἱ ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἀπὸ τὴν Κρήτην, προετοιμασθέντες, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, περιτοκοῦμενος ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς κοινοβουλευ-τικῆς ἀμείωτος τῆς Ἐνώσεως Κέν-τρου, ἔθεσε τροχοπέδην εἰς τὸν «ἀνένδοτον ἀγῶνα» τοῦ κ. Πα-πανδρέου.

Μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ δου-λευτοῦ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου κ. Χλουβεράκη, ὁ ὁποῖος διὰ συνε-τελεύσεως του εἰς τοπικὴν ἐπιμε-ρίδα τῆς Κρήτης, ἀπεδοκίμασε τὸν «ἀνένδοτον ἀγῶνα» τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ ἐπείνε τὴν φι-λότιμον προσπάθειαν τοῦ ἀρχι-γού τοῦ φιλελευθέρου κ. Βενιζέ-λου νὰ ἐπαναυθύνῃ τὰς σχέ-σεις Ἐνώσεως Κέντρου καὶ Σπέρ-ματος, ἀλλὰ ἐκδηλώσας ἐντέλει-σιν, πάλιν εἰς Κρήτην, εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Ἐνώσεως Κέν-τρου «Ἡρακλεῖον», ἔγραψεν ὅτι αὐτὴν δημοσιεύσας σήμερον τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα τοῦ κ. Βενιζέλου:

«Ἀποδοκιμάζω καὶ στιγμι-αῖα ὅσον ἐφημερίδα τῆς Ἐνώσεως Κέντρου τὸν ἀντιπροσώ-πῳ τῆς 26ης Ἰανουαρίου, ὑπὸ τὸν τί-τλον «Κρίσις». Ἡ εὐφάντασις καὶ ἀμετροφιλία τοῦ διευ-θυντοῦ τῆς ἐνώσεως δὲν δύναται νὰ ποδηγετῇ τὴν Κοινὴν Γνώ-μην τοῦ Ἡρακλείου, ἀλλὰ διὰ δι-δαχὴν ἐκ τῆς ἀποστορῆς τῶν ἀγαπητῶν μου Ἡρακλειωτῶν, ὅτι δεινὸν εἶναι πρὸς κέντρα λακτι-κῶν, μηδέποτε θετήσεως εἰς τὴν φιλελευθέραν ἰδεολογίαν καὶ εἰς τὰ ἀληθινὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη».

Ο ΛΥΡΙΚΟΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΕΑΣ

Τὸ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗ

Γ. Γρημμάτας ὑπ. Παιδείας — πρῶτον ὑπουργὸς Γ.

Τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, ποὺ ἀμείβεται κάθε πόνον καὶ τὸν με-τωσίωμεν, μέσα στὴς δυνατές ψυ-χὲς τῶν μεγάλων, σὲ θεία κα-ταρτία, δὲν καὶ τὰ παλαιὰ τὰ τοῦ Σπεράντου καὶ μὴν εἶναι ἀ-ποκαταστατικὰ πνεύμα. Τὰ θεοῦ λήπῃ ἀκολουθεῖ ἡ πίστις, ἡ ἐγ-καρτερία, τὸ θάρρος, ἡ ἐλπίδα. Δὲν εἶναι πᾶς καταλήξις ὁ πό-νος. Αὐτὸ μᾶς τὸ λέει ὁ ποιη-τῆς, ἀργότερα, στὴς «Γαλαξίες Ρίμης» του:

— Δυνατὸς μὲρς στὸν πόνο

(καὶ) ἀλύτῳ νάσαι καὶ γλυκὰ τὴς λαμπρότης μέ-ρης, στὴς θλιμμένες σου, μέρα, στι-χὰς ἡμέρας νὰ θύσῃσαι. Πάντα ὁ χρόνος πρᾶναι τὸν (πῶς).

Θὰ σοῦ πῇ ὁ σὸς: Κάποια εὐλὴ μὲρς νὰ δοσ-τῇ. (ἔξ) μὴ νύχτα. Θὰ ξαναθῇ ὁμοῦ πάλι ἡ χὰρὰ τὸ πρᾶν μετὰ τὸ φῶς.

Ἐστὶ τὰ σκοτάδια τῆς ψυχῆς τὰ καὶ φωτιστὸν σὺν — σὺν λαμπρῇ ἀχτίδι. Ὑστερα ἀπὸ τὸ δάκρυ θ' ἀκολουθῇ τὸ ἀχνό-

γέλο καὶ οἱ ἐλπίδες δὲ σπερ-δῶν τὴν ψυχὴν τοῦ ποιητῆ. Δρῶ-ντες καὶ ἀνιμμένα μοναχία θ' ἀνταρτῶνται καὶ πάλι τὰ θορρα-λέα του θήματα. Ὅσα πᾶν ν' ἀ-τενίσῃ τὸ κάθε τι μετὰ πῆρμα τῆς θλίψεως. Καὶ τὸ ἀντίηχοι καὶ ἀντίηχοι δόταν; Δὲν τὸ πρᾶ-σιν πάλι ἡ Πόλις. Καὶ μετὰ ἡ αὐτὴ, ὅτι τὸν παραστήσει, ἐκ τῆς τελευταίας του στιγμῆς, καὶ καὶ παρήγορη, εὐγενική καὶ στορ-γική ἡ σύντροφος τῆς ζωῆς του Δίκη Σπεράντου.

Τὸ Μάρτιν τοῦ 1914 τὸ ὕ-πουργον τῶν Στρατιωτικῶν προ-κρίσας, διαγινώσκων γὰρ τὴν σύνθεσιν «Πολεμικῶν Ἀρμάτων», ἐτῶν ὁποῖων οἱ ποῖται θὰ ἦσαν οἱ ἐπίσημοι, οὕτως εἰπεῖν, διε-ρμηνεύει τὸν ὑψηλότερον διαχέ-σιν τῆς στρατιωτικῆς ψυχῆς. Πρόεδρος τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς

εἶναι ὁ φιλότεχνος πρίγκηψ Νι-κόλας καὶ μετὰ αὐτὸν ὁ λογιότης Παῦλος Νιρβάνος, Μπίτης Ἀν-νίνος, Ἀριστοτέλης Κουρτίδης, Γεώργιος Τσολομύδης καὶ Ἰω-άννης Δαμάρης. Ἄνδρες καὶ πολλοὺς ποὺ δια-γινώσκοντες, τὸν συγγραφεὶ με-τὰ ἐκείνην ἐπιστολήν. Καὶ τὰ θρα-κίσια καὶ τὰ ἐπαθλα γὰρ τὰ ποιη-τικὰ του ποιήματα ἀκολουθοῦν τὸ ἐνὰ τὸ ἄλλο. Στὰ 1919 βρα-βεύεται διακριτικὰ σὲ ποιητικὸν διαγωνισμὸν γὰρ τὴν σύνθεσιν παι-δικῶν τραγουδιῶν. Στὰ 1922 φέρει τὸ πρῶτον βραβεῖον στὸ «Φιλαδέλφειον Διαγωνισμὸν» γὰρ τὴν ποιητικὴν τοῦ συλλογῆς «Ὅταν φεύγουν οἱ ἀρσες». Βραβεύεται ἀργότερα γὰρ ἄλλες ποιητικῆς

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΥΧΗΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑ-ΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΒΟΛΟΣ, 2.— Ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἀριθμὸς τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου, κερδίζοντας ἀντιστοιχῶς 300.000 καὶ 100.000 δραχμῶν ἐ-πελήρουν εἰς τὴν πλῆλιν μας.

Αὐστηρὴ αισθητικὴ ἐκλογὴ τῶν λέξεων καὶ ἐπίμονη λεπτή ἀρχιτεκτονικὴ, εἶναι τὰ χαρακτη-ριστικὰ γνωρίσματα στὴν ποίη-σιν τοῦ Σπεράντου. Ἡ ψυχὴ του ἐκτελεῖται ἀπ' ὁμορφίαν καὶ με-τωσίωμεναι σὲ μελωδίαν ὁ λόγος του. Ὁ Σπεράντος εἶναι ὁ φυ-σιολατρὴς ποιητῆς. Ἀγάπη τῆς Φύσιν ἀληθινή. Πᾶρς τὴν μουσικὴν τὴν πολυλὴν, τὸν λουλουδιῶν τὸ ἄρωμα, τὸ γαλάζιον τοῦ οὐρα-νοῦ, τὴν λευκότητα τῶν χιονίων, τὸ ἀλκὸν χρώμα τῆς παπαρούνας, τ' ἀκρόκλωνα τῶν δέντρων, τὴν ροδολογίσαν αὐγὴν, τὴν ἀστρομ-ματοῦσα νύχτα, καὶ μετὰ τὸν ποιη-τικὸν τὸν χρωστήρα μὲς ἐξωκε-ντρικῶν ἀπαράμιλλης ποιητικῆς ἐκφρά-σεως, ὅπως καὶ ἡ Φύσις.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ἐν συνόλῳ 78 οἱ νεκροὶ τοῦ δυστυχήματος ἐν Ἀγκύρᾳ

ΦΟΒΕΡΟΝ ΘΕΑΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ-ΖΕΙ Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΥΛΟΥΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 2.— Ὡς ἀνεκίνο-νται ἐπὶ τῆς ἐνταῖας, ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν ἐκ τοῦ χθεσίου αερο-πορικοῦ δυστυχήματος, ἀνῆλθεν εἰς 78, περιλαμβανομένων καὶ 11 ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ὑπέκωψαν εἰς τὰ τραῦματά των.

Τὸ θέαμα εἰς τὴν πλατείαν Οὐλοῦ εἶναι φοβερόν. Τὰ περί-κτινα εἶναι καταστραφέντα, ὅλ-λων δὲ τὸ τοῖον εἶναι μαῦρον εἰς τὸ καπνὸν. Ἡ περίοχη, εἰς τὴν ὁποίαν συνέβη τὸ δυστύχημα, ἔ-χει ἀποκεκλιθῇ ὑπὸ τὸν στρατὸν καὶ τῆς ἀστυνομίας, εἰς οὐδὲν δὲ ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς τῶν ἀρμο-δίων, νὰ πλησιάσῃ.

ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ ΕΚΑΤΟΝ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΑΠΟ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΚΟΥ-Ι-ΤΟ, 2.— Ἄνω τῶν 100 κομῶν μαθητρίων καθὼς καὶ τρεῖς μοναχὰι καθηγήτριαι ἐπεφυλάχον χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐδῶ, συνεβί-βησαν, καταρρέσαντες τοῦ σχο-λικοῦ κτιρίου, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου αὐ-ρίσκοντο. Πρόκειται περὶ τῆς σχολ-ῆς «Κορσάνο ντὲ Μαρίαν», ἡ ὁ-ποία εὐρίσκειται εἰς τὴν πρωτεύου-σαν τοῦ Ἰσμηνοῦ. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταστροφῆς ἐνὸς τοῦ κτιρίου ὀρκοῦσαν 450 μαθη-τρίαι καὶ ὅσα καθηγήτριαι. Ἀστυ-νομικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις καθὼς καὶ πνευματικαὶ ἐπιστομαί, διὰ νὰ ἀνασώσουν ἐκ τῶν ἐρεπι-νῶν τὸν σχολικὸν κτήριον τυχόν ἐπι-ζώσας μαθήτριας καὶ καθηγήτρι-ας, καθὼς καὶ τὰ πτώματα.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ : Τὸ Δ' μέρος.